

Vlak „život“



Před časem jsem četla knihu, ve které byl život přirovnaný k cestě vlakem. Je to zajímavé čtení, pod podmínkou, že ho správně interpretujeme.

**Život není ničím jiným, než cestou vlakem:
skládající se z nastupování a vystupování, nehod,
příjemných překvapení ale též samoty**





Narozením nasedáme do vlaku a střetáváme tam osoby, se kterými bychom si přáli zůstat po celou cestu: naše rodiče.

**Bohužel
pravda je jiná.**

**Oni na nějaké stanici
vystupují zbavující nás
svojí citlivostí a
nenahraditelné
vazby k nim.**



**To ale nepřekáží tomu, aby
nastoupily jiné osoby, které
se pro nás stanou velmi
důležitými.**





Přicházejí naši sourozenci, přátelé a zázračné lásky

**Mezi osobami, které
cestují tímto vlakem se
najdou i tací, kteří se
přišli jen svézt.**





**Tací, kteří při
cestování vyvolávají
jen smutek...**

**A též tací, kteří
chodí po vlaku a
jsou připraveni stále
pomocť nemohoucím.**



**Mnozí po vystoupení
zanechávají stálou
stopu...**

**Jiní vystoupí tak
nepozorovaně, že si ani
neuvědomíme, že
uvolnili místo.**

**Je zajímavé, že někteří cestující,
které nejvíc milujeme, obsadili
místa ve vagónech, které jsou
nejdál od toho našeho.**

**Proto budeme muset přežít naši
cestu bez nich.**

**Samozřejmě nic nebrání tomu,
aby jsme se během cesty
rozhodli, - i když s těžkostmi -
opustili náš vagón a vypravili se
k nim...**





**Ale bohužel už si
nebudeme moct
sednout vedle
nich, protože toto
místo už bude
obsazené jinou
osobou.**

**Nevadí; tato cesta vypadá právě takto: plná výzev, snů,
fantazie, očekávání a rozluček...
Ale nikdy návratů.**



A proto absolvujme naši cestu nejlépe, jak se dá.




**Pokusme se
navázat známost
s každým
cestujícím,
hledající v
každém z nich ty
nejlepší
vlastnosti.**



Pamatujme, že v některém momentu cesty můžou koktat a my jim pravděpodobně budeme muset porozumět...

**Protože i nám se mnohokrát
bude plést jazyk, ale také se
najde někdo, kdo nám bude
rozumět.**



A black and white photograph of a young child, possibly a toddler, wearing a large, wide-brimmed hat that completely obscures their eyes. The child is holding a large bouquet of yellow roses in front of their chest. The child is shirtless and wearing dark shorts. The background is a plain, light-colored wall.

**Velké tajemství na konci
spočívá v tom, že se nikdy
nedozvíme na jaké stanici
vystupujeme, ani kde
vystupují naši společníci,
a dokonce ani ten, kdo má
místo po našem boku.**

**Zamýšlím se, jestli ve chvíli když
vystoupím z vlaku pocítím
nostalgií...
Věřím že ano.**

**Odloučit se od některých přátel, se
kterými jsem cestovala bude
bolestné.**





**Přátelé moji.
Učiňte, aby náš pobyt v
tomto vlaku byl pokojný
a hodný úsilí.**

**Starejme se tak, aby
když přijde chvíle
vystupování, na našem
prázdném místě zůstala
stopa a milé vzpomínky
pro ty,
kteří pokračují
v cestě.**

Tobě, který si částí mého vlaku,
přeji...

Šťastnou
cestu!!!